CENG 218 Programlama Dilleri

Bölüm 4: Mantıksal Programlama

Öğr.Gör. Şevket Umut Çakır

Pamukkale Üniversitesi

Hafta 6

Hedefler

- Mantıksal programlamanın doğasını anlamak
- Horn cümlelerini anlamak
- Çözümlemeyi ve birleştirmeyi anlamak
- Prolog diline aşina olmak
- Mantıksal programlamayla ilgili sorunları keşfetmek
- Curry diline aşina olmak

Giriș

- Mantık(Logic): akıl yürütme ve ispat bilimi
 - Antik Yunan filozoflarının zamanından beri var
- Matematiksel veya sembolik mantık: 1800'lerin ortalarında George Boole ve Augustus De Morgan ile başladı
- Mantık, bilgisayarlar ve programlama dilleriyle yakından ilişkilidir
 - Devreler Boole cebri kullanılarak tasarlanmıştır
 - ► Mantıksal ifadeler, programlama dillerinin semantiği olan **aksiyomatik semantiği(axiomatic semantics)** tanımlamak için kullanılır

Giriș

- Mantıksal ifadeler kurallı belirtim(formal specification) olarak kullanılabilir
- Aksiyomatik semantikle birlikte, bir programın doğruluğunu tamamen matematiksel bir şekilde kanıtlamak için kullanılabilirler
- Bilgisayarlar matematiksel mantık ilkelerini uygulamak için kullanılır
 - Otomatik indirgeme sistemleri(Automatic deduction systems) veya otomatik teorem kanıtlayıcıları(automatic theorem provers), ispatları hesaplamaya dönüştürür
 - ► Hesaplama bir tür kanıt olarak görülebilir
 - ▶ Prolog programlama diline yol açtı

- Matematiksel mantığı anlamalı
- Birinci dereceden yüklem hesabı(First-order predicate calculus):
 mantıksal ifadeleri resmi olarak ifade etmenin bir yolu
- Mantıksal ifadeler(Logical statements): doğru veya yanlış olan ifadeler
- Aksiyomlar(Axioms): diğer doğru ifadelerin kanıtlanabileceği durumda doğru olduğu varsayılan mantıksal ifadeler

- Birinci dereceden yüklem hesap ifadesi bölümleri:
 - ► Sabitler(Constants): genellikle sayılar veya isimler
 - Yüklemler(Predicates): doğru veya yanlış fonksiyonların adları
 - Fonksiyonlar: Boole olmayan değerler döndüren fonksiyonlar
 - Henüz belirtilmemiş miktarları temsil eden değişkenler(Variables that stand for as yet unspecified quantities)
 - **Bağlayıcılar(Connectives)**: ve veya değil, çıkarım(implication) (→) denkliği(equivalence) (←→) gibi işlemler
 - ▶ Nicelik belirteçleri(Quantifiers): değişkenleri tanıtan işlemler
 - Noktalama sembolleri(Punctuation symbols): parantez, virgül, nokta

Örnek 1.

Aşağıdaki ifadeler mantıksal ifadelerdir

```
0 bir doğal sayıdır.
```

2 bir doğal sayıdır.

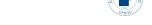
Bütün x'ler için, eğer x bir doğal sayıysa, x'i takip eden(successor) sayı da doğaldır.

- -1 bir doğal sayıdır.
- Yüklem hesabına çeviri:

```
natural(0).
natural(2).
```

For all x, natural(x) \rightarrow natural(successor(x)). natural(-1)

- İlk ve üçüncü ifadeler aksiyomlardır
- İkinci ifade kanıtlanabilir

```
2 = successor(successor(0)) and natural(0) \rightarrow natural(successor(0)) \rightarrow
```

- → natural(successor(successor(0)))
- Dördüncü cümle aksiyomlardan kanıtlanamaz, bu nedenle yanlış olduğu varsayılabilir
- Üçüncü ifadedeki x, henüz belirlenmemiş bir miktarı temsil eden bir değişkendir

- Evrensel niceleyici(Universal quantifier): yüklemler arasındaki ilişki, değişken tarafından adlandırılan evrendeki her şey için doğrudur
 - Örn: tüm x'ler için(for all x)
- Varoluşsal niceleyici(Existensial quantifier): bir yüklem, evrendeki değişkenle gösterilen en az bir şey için doğrudur
 - bir x vardır(there exists x)
- Nicelik belirteci tarafından eklenen bir değişkenin nicelik belirteci tarafından bağlandığı(bound) söylenir

- Nicelik belirteci ile bağlı olmayan bir değişkenin serbest(free) olduğu söylenir
- Yüklemlere ve fonksiyonlara yönelik bağımsız değişkenler yalnızca terimler(terms) olabilir: değişkenlerin, sabitlerin ve fonksiyonların kombinasyonları
 - Terimler, yüklemler, nicelik belirleyiciler veya bağlantılar içeremez

- Örnek 2:
 - At bir memelidir.
 - İnsan bir memelidir.
 - Memelilerin dört bacağı vardır ve kolları yoktur, ya da iki bacağı ve iki kolu vardır.
 - Atın kolu yoktur.
 - İnsanın kolları vardır.
 - linsanın bacakları yoktur.
- Yüklem hesabına çeviri:

```
\label{eq:mammal} \begin{array}{l} \texttt{mammal}(\texttt{horse}). \\ \texttt{mammal}(\texttt{human}). \\ \texttt{for all } \texttt{x}, \ \texttt{mammal}(\texttt{x}) \to \texttt{legs}(\texttt{x}, \ 4) \ \texttt{and arms}(\texttt{x}, \ 0) \ \texttt{or} \\ \to \ \texttt{legs}(\texttt{x}, \ 2) \ \texttt{and arms}(\texttt{x}, \ 2). \\ \texttt{arms}(\texttt{horse}, \ 0). \\ \texttt{not arms}(\texttt{human}, \ 0). \\ \texttt{legs}(\texttt{human}, \ 0). \end{array}
```


11 / 87

- Birinci dereceden yüklem hesabı(First-order predicate calculus) da çıkarım kurallarına sahiptir
- Çıkarım kuralları(Inference rules): belirli bir ifade kümesinden yeni ifadeler türetmenin veya kanıtlamanın yolları
- Örnek: $a \to b$ ve $b \to c$ ifadelerinden, resmi olarak şu şekilde yazılan $a \to c$ ifadesi türetilebilir:

$$\frac{a \to b \text{ ve } b \to c}{a \to c}$$

• Örnek 2'den şu ifadeleri türetebiliriz:

```
legs(horse, 4).
legs(human, 2).
arms(human, 2).
```

- Teoremler(Theorems): aksiyomlardan türetilen ifadeler
- Mantıksal programlama (Logic programming): bir dizi ifadenin aksiyomlar olduğu varsayılır ve bunlardan, çıkarım kurallarının otomatik bir şekilde uygulanmasıyla istenen bir gerçek elde edilir

- Mantıksal programlama dili(Logic programming language): çıkarım kurallarını uygulamak için belirli algoritmalarla birlikte mantıksal ifadeler yazmak için bir notasyon sistemi
- Mantıksal program(Logic program): aksiyom olarak kabul edilen mantıksal ifadeler kümesi
- Türetilecek ifadeler, hesaplamayı başlatan girdi olarak görülebilir.
 - ► Sorgular(Queries) veya hedefler(goals) olarak da adlandırılır

- Mantıksal programlama sistemleri bazen tümdengelimli veritabanları(deductive databases) olarak adlandırılır
 - Bir dizi ifadeden ve sorgulara yanıt verebilecek bir indirgeme(deduction) sisteminden oluşur
 - Sistem, çıkarımları içeren gerçekler(facts) ve sorgular(queries) hakkındaki soruları yanıtlayabilir
- Kontrol problemi(Control problem): bir ifade türetmek için kullanılan belirli bir yol veya adım dizisi

- Mantiksal programlama paradigmasi (Kowalski)[1]:
 - ▶ algoritma = mantık + kontrol

Zorunlu programlama (Wirth)[2] ile karşılaştırılırsa:

- algoritmalar = veri yapıları + programlar
- Mantıksal programlar kontrolü ifade etmediğinden, teoride işlemler herhangi bir sırada veya eşzamanlı olarak gerçekleştirilebilir
 - Mantıksal programlama dilleri paralellik için doğal adaylardır

- Mantiksal programlama sistemlerinde sorunlar var
- Otomatik indirgeme sistemleri, tüm birinci dereceden yüklem hesabını işlemekte güçlük çekiyor
 - Aynı ifadeleri ifade etmenin çok fazla yolu
 - Çok fazla çıkarım kuralı
- Mantıksal programlama sistemlerinin çoğu, kendilerini Horn cümleleri(Horn clauses) adı verilen belirli bir yüklem hesabı alt kümesiyle sınırlar

- Horm cümlesi(clause): a_1 ve a_2 ve $a_3 \dots$ ve $a_n \to b$ biçimindeki bir ifade
- ullet a_i 'lerin yalnızca basit ifadeler olmasına izin verilir
 - veya bağlayıcılarına ve niceleyicilere izin verilmez
- Bu ifade b'nin a_1 ile a_n arasındaki ifadelerden çıkarım yapıldığını(imply), veya bütün a_i 'ler doğru ise b'nin doğru olduğunu belirtir
 - ▶ b cümlenin başıdır(head)
 - $ightharpoonup a_1, a_2, \dots, a_n$ cümlenin **gövdesidir(body)**
- Eğer hiç a_i yoksa cümle $\to b$ şekline dönüşür
 - b her zaman doğrudur ve **gerçek(fact)** olarak adlandırılır

- Horn cümleleri, mantıksal ifadelerin hepsini olmasa da çoğunu ifade etmek için kullanılabilir
- Örnek 4: birinci dereceden yüklem hesabı: natural(0).

```
for all x, natural(x) \rightarrow natural(successor(x)).
```

 Nicelik belirtecini kaldırarak bunları Horn cümlelerine çevirebiliriz: natural(0).

```
natural(x) \rightarrow natural(successor(x)).
```


 Örnek 5: İki pozitif tamsayı u ve v'nin en büyük ortak böleni için Öklid algoritmasının mantıksal açıklaması:

```
u ve 0'ın OBEB'i u'dur.
u ve v'nin OBEB'i, v sıfırdan farklı ise, v ile u'nun

→ v'ye bölümünden kalan sayının OBEB'i ile aynıdır.
```

• Birinci dereceden yüklem hesabı:

```
for all u, gcd(u, 0, u). for all u, for all v, for all w, not zero(v) and gcd(v, u mod v, w) \rightarrow gcd(u, v, w).
```


- gcd (u, v, w) 'nin, w'nun u ve v'nin OBEB'i olduğunu ifade eden bir yüklem olduğuna dikkat edin
- Nicelik belirteçlerini kaldırarak Horn cümlelerine çevirirsek: gcd(u, 0, u).
 not zero(v) and gcd(v, u mod v, w) → gcd(u, v, w).

- Örnek 6: mantıksal ifadeler
 - x, y'nin ebeveyni olan birinin ebeveyni ise, y'nin
 - → büyük ebeveynidir(grandparent).
- Yüklem hesabı:
 - for all x, for all y, (there exists z, parent(x, z) and \rightarrow parent(z, y)) \rightarrow grandparent(x, z).
- Horn cümlesi:
 - parent(x, z) and $parent(z, y) \rightarrow grandparent(x, z)$.

22 / 87

Örnek 7: Mantıksal ifadeler
 Tüm x'ler için, eğer x bir memeliyse, x'in iki veya
 → dört bacağı vardır

Yüklem hesabı:

for all x, mammal(x) \rightarrow legs(x, 2) or legs(x, 4).

Bu, aşağıdaki Horn cümleleri ile yaklaştırılabilir:

```
mammal(x) and not legs(x, 2) \rightarrow legs(x, 4). mammal(x) and not legs(x, 4) \rightarrow legs(x, 2).
```

ullet Genel olarak, bir o bağlantısının sağında ne kadar çok bağlayıcı görünürse, bir Horn cümleleri kümesine çevirmek o kadar zor olur

• Prosedürel yorumlama(Procedural interpretation): Horn cümleleri bir prosedür olarak görmek için tersine çevrilebilir

$$b \leftarrow a_1 \text{ ve } a_2 \text{ ve } a_3 \dots \text{ ve } a_n$$

- Bu, b prosedürü haline gelir, burada gövde, a_i 'lerin gösterdiği işlemlerdir.
 - Bağlamdan bağımsız gramer(context-free grammar) kurallarının özyinelemeli iniş ayrıştırmada(recursive descent parsing) prosedür tanımları olarak yorumlanma şekline benzer
 - Mantıksal programlar doğrudan ayrıştırıcıları(parser) oluşturmak için kullanılabilir

- Doğal dilin ayrıştırılması, Prolog'un orijinal gelişimi için bir motivasyondu
- Belirli cümle gramerleri(Definite clause grammars): Prolog programlarında kullanılan belirli türdeki gramer kuralları
- Horn cümleleri, katı bir şekilde uygulamalardan ziyade prosedürlerin özellikleri(specifications) olarak da görülebilir
- Örnek: bir sıralama prosedürünün özelliği: $sort(x, y) \leftarrow permutation(x, y)$ and sorted(y).

- Horn cümleleri algoritmaları sağlamaz, sadece sonucun sahip olması gereken özellikleri sağlar
- Çoğu mantıksal programlama sistemi, Horn cümlelerini geriye doğru yazar ve ve bağlantılarını bırakır:

```
gcd(u, 0, u).

gcd(u, v, w) \leftarrow not zero(v), gcd(v, u mod v, w).
```

gcd için standart programlama dili ifadesine benzerliğe dikkat edin:
 gcd(u, v) = if v = 0 then u else gcd()v, u mod v)

- Değişken kapsamı:
 - Başta kullanılan değişkenler parametre olarak görüntülenebilir
 - Yalnızca gövdede kullanılan değişkenler yerel, geçici değişkenler olarak görülebilir
- Sorgular veya hedef ifadeleri: bir gerçeğin tam tersi
 - Başsız Horn cümleleri
 - Örnekler:

```
mammal(human) \leftarrow . --- bir gerçek mammal(human). --- bir sorgu veya hedef
```


- Çözümleme(Resolution): Horn cümleleri için bir çıkarım kuralı
 - Birinci Horn cümlesinin başı, ikinci Horn cümlesinin gövdesindeki ifadelerden biriyle eşleşirse, ikincinin gövdesindeki ifade birincinin gövdesi ile değiştirebilir
- Örnek: verilen iki Horn cümlesi:

$$a \leftarrow a_1, \dots, a_n$$

 $b \leftarrow b_1, \dots, b_n$

 $lackbox{b}_i,\ a$ ile eşleşirse, bu cümle sonucunu çıkarabiliriz:

$$b \leftarrow b_1, \dots b_{i-1}, a_1, \dots, a_n, b_{i+1}, \dots b_n$$

- Örnek: verilen $b \leftarrow a$ ve $c \leftarrow b$
 - ightharpoonup Çözümleme $c \leftarrow a$ der
- Başka bir yol: her iki cümlenin sol ve sağ taraflarını birleştirin ve her iki tarafla eşleşen ifadeleri iptal edin
- Örnek: verilen $b \leftarrow a$ ve $c \leftarrow b$
 - ▶ Birleştir: $b, c \leftarrow a, b$
 - ► Her iki taraftaki b'leri iptal et: $c \leftarrow a$

- Mantık işleme sistemi, bir hedefi(goal) eşleştirmek ve onu gövdeyle değiştirmek için bu süreci kullanır ve alt hedefler(subgoals) adı verilen yeni bir hedef listesi oluşturur
- Tüm hedefler sonunda ortadan kaldırılırsa, boş Horn cümlesi türetilirse, orijinal ifade kanıtlanmıştır
- İfadeleri değişkenlerle eşleştirmek için değişkenleri terimlere eşitleyerek ifadeleri aynı yapın ve ardından her iki taraftan iptal edin
 - Bu sürece birleştirme(unification) denir
 - Bu şekilde kullanılan değişkenlerin somutlaştırıldığı(instantiated) söylenir

30 / 87

 Örnek 10: Çözümleme ve birleştirme ile gcd gcd(u, 0, u).
 gcd(u, v, w) ← not zero(v), gcd(v, u mod v, w).

• Hedef:

```
\leftarrow gcd(10, 15, x).
```

• Çözümleme birinci cümleyle başarısız olur (10, 0 ile eşleşmez), bu nedenle ikinci cümleyi kullanır ve birleştirir:

```
gcd(10, 15, x) \leftarrow not zero(10), gcd(10, 15 mod 10, x), \rightarrow gcd(15, 10, x).
```


- Örnek 10(devam):
 - ► Eğer zero(10) yanlışsa not zero(10) doğrudur
 - ▶ 15 mod 10'u 5'e sadeleştirin ve iki taraftaki gcd (15, 10, x) ifadelerini iptal edin:

```
\leftarrow \gcd(10, 5, x).
```

Üstteki gibi birleştirilirse:

```
gcd(10, 5, x) \leftarrow not zero(5), gcd(5, 10 mod 5, x),

\rightarrow gcd(10, 5, x).
```

► Bu alt hedefi elde etmek için:

```
\leftarrow \gcd(5, 0, x).
```

Bu artık ilk kuralla eşleşir, bu nedenle x'i 5 olarak almak boş ifadeyi verir

- Mantıksal programlama sistemi, şunları belirten sabit bir algoritmaya sahip olmalıdır:
 - Bir hedefler listesini çözme girişiminde bulunma sırası
 - Hedefleri çözmek için cümlelerin kullanım sırası
- Bazı durumlarda sıralama, bulunan cevaplar üzerinde önemli bir etkiye sahip olabilir
- Önceden tanımlanmış sıralamayla Horn cümleleri ve çözümleme kullanan mantıksal programlama sistemleri, programcının sistemin cevapları üretme şeklinin farkında olmasını gerektirir

33 / 87

Prolog Dili

- Prolog: en yaygın kullanılan mantıksal programlama dili
 - Horn cümlelerini kullanır
 - Çözümleme işlemini katı bir derinine arama(depth-first search) stratejisi ile sağlar
- Artık Prolog için bir ISO standardı var
 - ▶ 1970'lerin sonu ve 1980'lerin başında geliştirilen Edinburgh Prolog versiyonuna dayanmaktadır

Gösterim ve Veri Yapıları

- Prolog gösterimi, Horn cümleleri ile neredeyse aynıdır
 - ▶ Çıkarım oku ←, :- olur
 - Değişkenler büyük harf, sabitler ve isimler küçük harftir
 - Çoğu uygulamada, önde gelen alt çizgi olan bir değişkeni de gösterebilir
 - ve için virgül kullanılır, veya için noktalı virgül kullanılır
 - Liste, virgülle ayrılmış öğelerle köşeli parantezlerle yazılmıştır
 - Listeler terimler veya değişkenler içerebilir

Gösterim ve Veri Yapıları

- Dikey çubuk kullanarak listenin başı ve kuyruğu ayrılabilir
- Örnek: [H|T] = [1, 2, 3] ifadesi H=1, T=[2, 3] anlamına gelir
- Örnek: [X, Y|Z] = [1, 2, 3] ifadesi, X=1, Y=2, and Z=[3] anlamına gelir
- Yerleşik yüklemler arasında not, = ve read, write ve nl (satırsonu) gibi G / Ç işlemleri bulunur
- Küçük eşittir operatörü, çıkarım ile karışıklığı önlemek için =< şeklinde kullanılır

36 / 87

Prolog'da Yürütme

- Prolog sistemlerinin çoğu yorumlayıcıdır
- Prolog programı şunlardan oluşur:
 - Prolog sözdizimindeki Horn cümleleri kümesi, genellikle bir dosyadan girilir ve dinamik olarak tutulan bir cümle veritabanında saklanır
 - ▶ Bir dosyadan veya klavyeden girilen hedefler kümesi
- Çalışma zamanında, Prolog sistemi bir sorgu isteyecektir

Prolog'da Yürütme

Örnek 11: Veritabanına girilen cümleler

```
ancestor(X, Y) :- parent(X, Z), ancestor(Z, Y).
ancestor(X, X).
parent(amy, bob).
```

Sorgular:

```
?- ancestor(amy, bob).
true .
?- ancestor(bob, amy).
false.
?- ancestor(X, bob).
X = amy .
?- ancestor(X, bob).
X = amy ;
X = bob.
```

• ; veya anlamına gelir, satırbaşı(carriage return/enter) devam eden aramayı durdurur

Aritmetik

- Prolog yerleşik aritmetik işlemlere sahiptir
 - Terimler infix veya prefix gösterimi ile yazılabilir
- Prolog, bir terimin aritmetik veya kesinlikle veri olduğunu söyleyemez
- Değerlendirmeyi zorlamak için, yerleşik is yüklemi kullanılmalıdır

```
?- write(3+5).
3+5
true.
?- X is 3+5, write(X).
X = 8.
```


Aritmetik

- En büyük ortak bölen algoritması
 - ► Genel Horn cümlelerinde:

```
\label{eq:gcd} \begin{split} & \text{gcd}(\textbf{u},~\textbf{0},~\textbf{u})\,.\\ & \text{gcd}(\textbf{u},~\textbf{v},~\textbf{w}) \;\leftarrow\; \text{not zero}(\textbf{v}),~\text{gcd}(\textbf{v},~\textbf{u}~\text{mod}~\textbf{v},~\textbf{w})\,. \end{split}
```

Prolog'da:

```
gcd(U, 0, U).

gcd(U, V, W) := not(V = 0), R is U mod V, gcd(V, R, W).
```


- Birleştirme(Unification): değişkenlerin çözümleme sırasında eşleşecek şekilde somutlaştırıldığı süreç
 - Semantiği birleştirme ile belirlenen temel ifade eşitliktir
- Prolog'un birleştirme algoritması:
 - Sabit sadece kendisiyle birleşir
 - Gerçekleştirilmemiş(değer kazanmamış) değişken herhangi bir şeyle birleşir ve o şeye somutlaştırılır
 - Yapılandırılmış terim (argümanlara uygulanan fonksiyon), yalnızca aynı işlev adı ve aynı sayıda bağımsız değişken varsa başka bir terimle birleşir


```
true.
?-me = you.
false.
?-me = X.
X = me.
?- f(a, X) = f(Y, b).
X = b.
Y = a.
```

?-me=me.

```
?- f(X) = g(X).
false.
?- f(X) = f(a. b).
false.
?- f(a, g(X)) = f(Y, b).
false.
?- f(a, g(X)) = f(Y, g(b)).
X = b.
Y = a.
```

- Birleştirme, doğrulanmamış değişkenlerin belleği paylaşmasına (birbirlerinin takma adları haline gelmesine) neden olur
- Örnek: iki doğrulanmamış değişken birleştirilmiş

```
?- X=Y, writeln(X), writeln(Y).
13582
13582
X = Y.
```

- Örüntü yönelimli çağrı(Pattern-directed invocation): Değişken yerine bir kalıp kullanmak, onu bir hedefte o yerde kullanılan bir değiskenle birlestirir.
 - Örnek:

```
cons(X, Y, [X|Y]).
```


• **Append** prosedürü:

```
append(X, Y, Z) :- X=[], Y=Z.
append(X, Y, Z) :- X=[A|B], Z=[A|W], append(B, Y, W).
```

- Birinci cümle: boş listeye bir liste eklemek bu listeyi verir
- İkinci cümle: başı A ve kuyruğu B olan bir listeyi bir Y listesine eklemek, başı da A ve kuyruğu Y'nin B'ye eklenmiş hali olan ve bir liste verir

append prosedürü daha kısaca yeniden yazılmıştır:

```
append([], Y, Y).
append([A|B], Y, [A|W]) :- append(B, Y, W).
```

 Ekleme ayrıca geriye doğru çalıştırılabilir ve belirli bir listeyi almak için iki liste eklemenin tüm yollarını bulabilir:

```
?- append(X, Y, [1,2]).
X = [],
Y = [1, 2];
X = [1],
Y = [2];
X = [1, 2],
Y = [];
false.
```


reverse prosedürü:

```
reverse([],[]).
reverse([H|T], L) :- reverse(T, L1), append(L1, [H], L).
```



```
gcd(U, 0, U).
gcd(U, V, W) :- not(V=0), R is U mod V, gcd(V, R, W).
append([], Y, Y).
append([A|B], Y, [A|W]) :- append(B,Y,W).
reverse([], []).
reverse([H|T], L) :- reverse(T,L1), append(L1, [H], L).
Sekil: gcd, append ve reverse icin Prolog cümleleri
```


- Prolog, çözümlemeyi kesinlikle doğrusal bir şekilde uygular
 - ► Hedefleri soldan sağa değiştirir
 - Veritabanındaki cümleleri yukarıdan aşağıya doğru ele alır
 - ► Alt hedefler hemen değerlendirilir
 - Bu arama stratejisi, olası seçenekler ağacında derinlemesine bir arama(depth-first search) ile sonuçlanır
- Örnek:

```
ancestor(X, Y) :- parent(X, Z), ancestor(Z, Y).
ancestor(X, X).
parent(amy, bob).
```


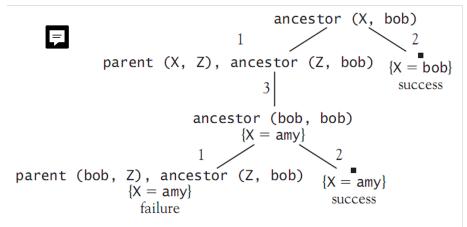

Figure 4.2 A Prolog search tree showing subgoals, clauses used for resolution, and variable instantiations

- Ağaçtaki yaprak düğümleri, en soldaki cümle için bir eşleşme bulunmadığında veya tüm cümlecikler ortadan kaldırıldığında (başarılı) ortaya cıkar
- Başarısız olursa veya kullanıcı noktalı virgülle devam eden bir arama gösterirse, Prolog daha fazla yol bulmak için ağacı geriye doğru izler(backtracks)
- Derinine arama stratejisi etkilidir: yığın tabanlı veya yinelemeli bir şekilde uygulanabilir
 - Arama ağacının sonsuz derinlikte dalları varsa sorunlu olabilir

- Örnek: farklı sıradaki aynı cümlecikler
- ancestor(X, Y) :- ancestor(Z, Y), parent(X, Z).
- 2 ancestor(X, X).
- 3 parent(amy, bob).
 - Prolog'un ancestor(Z, Y) sorgusunu tatmin etmeye çalışırken sonsuz bir döngüye girmesine neden olur ve sürekli olarak ilk cümleyi tekrar kullanır
 - Enine arama(Breadth-first search), varsa her zaman çözüm bulur
 - Derinine aramadan çok daha maliyetli, bu yüzden kullanılmıyor

- Döngüler ve tekrarlayan aramalar gerçekleştirmek için Prolog'un geri izlemesi(backtracking) kullanabilir
 - Yerleşik fail koşulu kullanılarak bir çözüm bulunduğunda bile geri izlemeyi zorlamalıdır
- Örnek:

- Tekrarlayan hesaplamalar elde etmek için de bu teknik kullanılır
- Örnek: Bu maddeler, num(X) hedefine çözüm olarak 0'dan büyük veya 0'a eşit tüm tam sayıları üretir

```
num(0).
```

```
num(X) := num(Y), X is Y + 1.
```

Arama ağacının sağında sonsuz bir dalı vardır

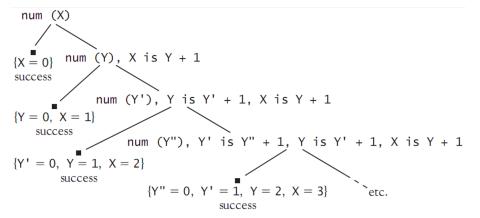

Figure 4.3 An infinite Prolog search tree showing repetitive computations

- Örnek: 1'den 10'a kadar tamsayılar oluşturmaya çalışmak
 writenum(I, J) :- num(X), I =< X, X =< J, write(X), nl,
 → fail.
- X =< 10 asla başarılı olmayacak olsa bile, X = 10'dan sonra sonsuz bir döngüye neden olur
- kesme(cut) operatörü (! olarak yazılır) karşılaşıldığında bir seçimi dondurur

- Geri izlemede(backtracking) bir kesime(cut) ulaşılırsa, ana düğümün alt ağaçlarının aranması durur ve arama büyükbaba(granparent) düğümle devam eder
 - Kesme operatörü, kesme işaretinin sağında yer alan bütün kardeş düğümleri(sibling) budar(prune)
- Örnek:

```
ancestor(X, Y) :- parent(X, Z), !, ancestor(Z, Y).
ancestor(X, X).
parent(amy, bob).
```

• X = bob içeren dal budanacağından sadece X = amy bulunacaktır


```
ancestor (X, bob)
            parent (X, Z), !, ancestor (Z, bob)
                                                        {X = bob}
                                                         success
                                                     Cut prunes this
                     ancestor (bob, bob)
                            \{X = amy\}
parent (bob, Z), !, ancestor (Z, bob)
                                              \{X = amv\}
                 \{X = amv\}
                                               success
                  failure
```

Figure 4.4 Consequences of the cut for the search tree of Figure 4.2

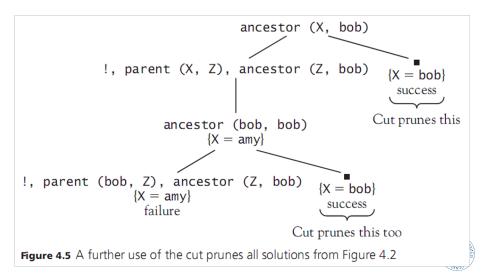

• Bu örneği tekrar yazarsak
ancestor(X, Y) :- !, parent(X, Z), ancestor(Z, Y).
ancestor(X, X).
parent(amy, bob).

Hiç sonuç bulunmaz

Yeniden yazılırsa:

```
ancestor(X, Y) :- parent(X, Z), ancestor(Z, Y).
ancestor(X, X) :- !.
parent(amy, bob).
```

- ancestor(X, bob) budanmamış olduğundan her iki çözüm de bulunacaktır
- Kesme işareti, takip edilmesi gereken alt ağaçtaki dal sayısını azaltmak için kullanılabilir
- Ayrıca, daha önce gösterilen I ve J arasındaki sayıları yazdırmak için programdaki sonsuz döngü sorununu çözer

Daha önce gösterilen sonsuz döngüye bir çözüm:

```
num(0).
num(X) :- num(Y), X is Y + 1.
writenum(I, J) :- num(X), I =< X, X =< J, write(X), nl, X</pre>
```

- X = J, üst sınır J'ye ulaşıldığında başarılı olur
- Kesme işlemi, geri izlemenin(backtracking) başarısız olmasına neden olacak ve X'in yeni değerlerinin aranmasını durduracaktır.

 Ayrıca, emir kipi ve işlevsel dillerde if-else yapılarını taklit etmek için cut kullanabilir, örneğin:

D = if A then B else C

Prolog kodu:

```
D :- A, !, B.
```

$$D :- C.$$

 Kesme olmadan neredeyse aynı sonucu elde edebilirdi, ancak A iki kez yürütülecekti

```
D :- A, B.
```

$$D := not(A), C.$$

- Mantıksal programlamanın asıl amacı, programlamayı bir spesifikasyon etkinliği yapmaktı
 - Programcının yalnızca bir çözümün özelliklerini belirlemesine izin verin ve dil uygulamasının(implementation) çözümü hesaplamak için gerçek yöntemi sağlamasına izin verin
- Bildirime dayalı programlama(Declarative programming): program, sorunun nasıl çözüldüğünü değil, belirli bir soruna çözümün ne olduğunu açıklar
- Mantıksal programlama dilleri, özellikle Prolog, bu hedefi kısmen karşıladı

- Programcı, mantık programlama sistemleri tarafından kullanılan algoritmaların doğasındaki tuzakların farkında olmalıdır
- Programcı bazen, bir cut/fail döngüsü uygulamak için temeldeki geri izleme(backtracking) mekanizmasını kullanmak gibi, bir programın daha da düşük düzeyli bir perspektifini benimsemelidir

- Oluş kontrol problemi: Bir değişkeni bir terimle birleştirirken, Prolog değişkenin kendisinin somutlaştırıldığı terimde olup olmadığını kontrol etmez
- Ornek: is_own_successor :- X = successor(X).
- X'in kendi halefi(successor) olduğu bir X varsa bu doğru olacaktır
- Ancak, halef için başka herhangi bir cümle bulunmasa bile, Prolog, evet cevabını verir

- Bu, Prolog'a böyle bir X'i yazdırmaya çalışırsak ortaya çıkar:
 - is own successor :- X = successor(X).
 - Prolog, sonsuz bir döngü ile yanıt verir, çünkü birleştirme X'i dairesel bir yapı olarak inşa etmiştir
 - Mantıksal olarak yanlış olması gereken şey şimdi bir programlama hatası olur

Figure 4-7: Circular structure created by unification

Başarısızlık Olarak Olumsuzluk(Negation as Failure)

- Kapalı dünya varsayımı(Closed-world assumption): doğru olduğu kanıtlanamayan bir şeyin yanlış olduğu varsayılır
 - Tüm mantık programlama sistemlerinin temel bir özelliğidir
- Başarısızlık olarak olumsuzluk(negation as failure): X hedefi başarısız olduğunda not(X) hedefi başarılı olur
- Örnek: tek cümleli program: parent(amy, bob).
- Eğer ?- not(mother(amy, bob)). sorgusu çalıştırılırsa
 - Cevap true olur, çünkü sistemin mother hakkında bir bilgisi yok
 - ► Eğer mother hakkında gerçekleri eklersek, bu artık doğru olmaz

Başarısızlık Olarak Olmumsuzluk

- Monotonik olmayan akıl yürütme(Nonmonotonic reasoning): Bir sisteme bilgi eklemenin kanıtlanabilecek şeylerin sayısını azaltabileceği özellik
 - Bu, kapalı dünya varsayımının bir sonucudur
- Bununla ilgili bir sorun, başarısızlığın değişkenlerin somutlaştırılmasının geriye doğru izleme ile serbest bırakılmasına neden olmasıdır
 - Bir değişken, başarısızlıktan sonra artık uygun bir değere sahip olmayabilir

Başarısızlık Olarak Olmumsuzluk

 not(human(X)) başarısız olduğu için not(not(human(X))) başarılı olur, ancak X'in bob'a somutlaştırılması serbest bırakılır

Başarısızlık Olarak Olumsuzluk

Örnek:

```
?- X=0, not(X=1).
X = 0.
?- not(X=1), X=0.
false.
```

- İkinci hedef çifti başarısız olur çünkü X, X=1'in başarılı olması için 1'e örneklenir/somutlaştırılır(instantiate) ve sonra not (X=1) başarısız olur
- X = 0 hedefine asla ulaşılmaz

Horn Cümleleri Tüm Mantığı İfade Etmez

- Her mantıksal ifade Horn cümlelerine dönüştürülemez
 - ► Nicelik belirteçli ifadeler sorunlu olabilir
- Örnek:

```
p(a) and (there exists x, not(p(x)))
```

Prolog kullanmaya çalışırken şunu yazabiliriz:
 p(a).

```
p(a). not(p(b)).
```

• Bir hataya neden olur: not işlecini yeniden tanımlamaya çalışmak

Horn Cümleleri Tüm Mantığı İfade Etmez

- Daha iyi bir yaklaşım basitçe p(a) olacaktır
 - Kapalı dünya yaklaşımı not(p(X))'in a'ya eşit olmayan tüm X'ler için doğru olmasını zorlayacaktır
 - Ancak bu gerçekte, p(a) and $(for \ all \ x, \ not(x=a) \rightarrow not(p(a)))$. ifadesinin eşdeğeri olacaktır
 - Bu orijinal ifadeyle aynı değil

- Derinlemesine arama stratejisi ve hedeflerin ve ifadelerin doğrusal olarak işlenmesi nedeniyle, Prolog programları, programların başarısız olmasına neden olabilecek kontrol hakkında örtük bilgiler de içerir
 - Bir cümlenin sağ tarafının sırasını değiştirmek sonsuz döngüye neden olabilir
 - Cümlelerin sırasını değiştirmek tüm çözümleri bulabilir, ancak yine de daha fazla (var olmayan) çözüm arayarak sonsuz bir döngüye girebilir

- Bu, artan sırayla sıralanacak bir sayılar listesinin ne anlama geldiğinin matematiksel bir tanımıdır
 - Bir program olarak, olası en yavaş sıralamalardan biridir
 - Sıralanmamış listenin permütasyonları, biri sıralanana kadar üretilir
- Bir mantıksal programlama sisteminin matematiksel bir tanımı kabul etmesini ve onu hesaplamak için verimli bir algoritma bulmasını ister
- Bunun yerine, makul bir verimli sıralama elde etmek için algoritmadaki gerçek adımları belirtmeliyiz

Şekil: Prolog hızlı sıralama algoritması

Prolog Örnek Sorular

- Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren fonksiyonları yazınız:
 - Listenin ilk elemanını veren yüklem
 - Listenin son elemanını veren yüklem
 - Listenin sondan bir önceki elemanını veren yüklem
 - Listedeki en küçük sayıyı veren yüklem
 - Listedeki elemanların toplamını veren yüklem
 - Listedeki elemanların karesini veren yüklem
 - Listedeki negatif sayıları filtreleyen yüklem
 - Listede ardışık tekrar eden elemanları eleyen/ayıklayan yüklem ele([1, 1, 2, 2, 2, 1, 1, 3], [1, 2, 1, 3]).
- https://www.ic.unicamp.br/~meidanis/courses/mc336/ 2009s2/prolog/problemas/ adresinde 99 problem ve Prolog çözümleri yer almaktadır.

Curry: Bir Fonksiyonel Mantıksal Dil

- Fonksiyonel bir dilde, program, verileri başka verilere dönüştürmek için veriler üzerinde işlem yapma kurallarını belirleyen bir dizi işlev tanımıdır
- Mantıksal bir dilde, program, bir problemin çözümü için bir ispatın inşa edildiği bir dizi kural ve gerçektir
- Bunların her birinin belirli dezavantajları vardır
- Curry dili, fonksiyonel ve mantıksal programlamanın avantajlarını tek bir dilde bir araya getiriyor

Curry'de Fonksiyonel Programlama

- Curry, Haskell'in bir uzantısıdır
 - Fonksiyonel programlama için Haskell'in sözdizimini ve anlamını korur
 - Mantıksal programlama için yeni sözdizimi ve semantik ekler
- Fonksiyon tanımları Haskell'deki gibi denklem setleridir
- Curry, tembel değerlendirme kullanır

- Saf bir fonksiyonel dil yalnızca deterministik hesaplamayı destekler
 - ► Bir fonksiyonun belirli bir argüman kümesine uygulanması her zaman aynı değeri üretir
- Yazı tura atmak gibi sorunlar, çözümleri bir dizi değerden geldiği için yeterince tanımlanmamıştır
- Curry, belirli bir sıra olmadan, bir fonksiyon için bir dizi denklemin ?
 seçim operatörünü kullanarak denenmesine izin vererek belirsizliği destekler

Örnek:

```
x ? y = x

x ? y = y
```

- Curry otomatik olarak ilk denklemi denemez
- Biri başarısız olursa, başka bir denklem denenir
- Yazı tura atmak için belirsiz olan(nondeterministic) bir işlev:

 sorted, bir listeyi argüman olarak bekler ve aynı öğelerin sıralı bir listesini döndürür:

 Üçüncü satır, yalnızca listedeki ilk öğe ikinci öğeden küçük veya ona eşitse sağ tarafının değerlendirilmesine izin veren bir koşulu (| sembolünün sağında) içerir

• permutation fonksiyonu, boş olmayan bir listenin ilk öğesini bu listenin geri kalanının bir permütasyonuna ekler

```
permutation [] = []
permutation (x:xs) = insert x (permutation xs)
```

- insert fonksiyonu, bir öğeyi bir listede rastgele bir konuma yerleştirir
 - Boş olmayan listeler için kesin olmayan(nondeterministically) bir şekilde tanımlanmıştır

```
insert x ys = x:ys
insert x (y:ys) = y : insert x ys
```


84 / 87

Mantıksal Değişkenler Ekleme ve Birleştirme

- Mantıksal değişkenler ve birleştirme, Curry'ye bilinmeyen veya kısmi bilgiler içeren denklemleri çözme yeteneği verir
 - Bazı değişkenleri, onları içeren bir dizi denklemi tatmin edecek şekilde somutlaştırılmaları anlamında bağımsız olarak görmeyi içerir
- Curry, bu şekilde çözülecek denklemi belirtmek için =:= sembolünü kullanır
- Örnek: zs ++ [2] =:= [1, 2]

Curry Örnekleri

 https://www.informatik.uni-kiel.de/~mh/curry/examples/ adresinden erişilebilir.

Kaynaklar

Algorithm = logic+ control.

Communications of the ACM, 22(7):424–436, 1979.

Algorithms + data structures = programs.

Prentice-Hall.

